Kerényi Tamás

Lassú hanyatlásom

PRÓZA - LXVII. évfolyam, 13. szám, 2023. március 31.

Autójával kora délután állt meg a parkolóban a szirt tetején. Piknikező családokat látott mindenfelé, a szülők hordozható alumínium grillsütőket raktak le a földre, sörösdobozok sziszegtek, sirályok köröztek a lehulló falatokra várva. Néha ivott egyet, olykor kiszállt, hogy a bokrok között eressze le a felesleget. Aztán tovább folytatta a nézelődést a kocsiban. Amikor kezdett sötétedni, mindenki elindult haza, csak ő maradt ott egyedül. Eszébe jutott, annak idején ők még igazi tüzet raktak, szalonnát húztak a faragott nyársra. A gyerekek azóta felnőttek, és talán még valamit örökölnek is utána. Az összes pénzem abba a házba öltem, rámént minden szabadidőm, az egész élet. Egyikük se köszöntött fel. Úgy döntött, erre rátölt. Egy születésnapi ünnepség, belép a hívatlan vendég, feldöntött borospohár, két férfi verekszik, tépett ing, ököl csattan, női sírás. Most már túl késő mindent elölről kezdeni.